

escultures

Xavier Martos

**centre cívic
esperança, 19
inauguració
1 d'abril
a les 20h**

L'escultor premianenc Xavier Martos presentarà la seva obra des de l'1 d'abril fins el 12 d'abril al centre cívic.

Martos provoca amb les seves escultures, contempla la vida amb inquietud. Mai se sent buit d'idees.

Podeu visitar l'exposició al centre cívic de dilluns a divendres de 9 a 13h i de 17 a 21h i dissabte de 17 a 21h.

Ajuntament de

Premià de Mar

L'OLOR DE LA MEDITERRÀNIA

El perquè de tot plegat

L'art actual ve marcat no per els límits que, segons l'origen de la seva formació, se li requereixen per passar als anals de l'història de l'art, sino per l'entrellat que configura l'esperit de l'artista i de la seva obra i que va lligat al grau de veritat d'aquest artista, així com la capacitat de despertar reaccions en els seus llegidors. Podem dir, doncs, que veritat personal i capacitat de reacció formen avui en dia els elements essencials per a poder analitzar una obra artística.

Bellesa sincera i cultura profunda configuren el prestigi de qualsevol obra artística. Captar bellesa amb els paraigües que suposen les etiquetes dels diferents estils, com vanguardies històriques, neofiguratives, gestualistes, abstractes, etc. Són les causes més pròximes, i no llunyanes, que minven la possibilitat de creació. Per tant, la creació de bellesa només es pot obtenir mitjançant la llibertat que permet una visió que genera "reacció".

L'artista s'ens apareix de manera tal que les manifestacions exteriors, és a dir, l'obra artística, són una prolongació de la seva *sinceritat interior*. Veritat que ve d'allò més profund.

Xavier Martos és un equilibri que suscita, en la seva contemplació, una "reacció".

La seva obra artística deixa entreveure la *sinceritat* i les seves escultures són el resultat del seus pensaments lliures més íntims.

Els silencis de producció artística que apareixen en les diverses èpoques de l'obra de Xavier Martos, no són per falta d'inspiració. Les responsabilitats de natura humana són les que creen els intervals en la seva obra. Ressorgint l'artista amb el mateix entusiasme d'aquella persona que no pot deixar d'ésser qui és.

Xavier Martos reuneix la qualitat i no la quantitat. Bellesa i inquietud són les característiques d'una obra escultòrica que té els elements de la maduresa tècnica i la inquietut constant de la manifestació artística. Resumint llibertat en l'esperit, llibertat en la creació.

La sinceritat en l'obra de Xavier Martos ve marcada per la bellesa de les figures, amplitud dels conceptes.

Un artista.

Ignasi Montanya

VOLUM

No hay nada inmóvil ni en la vida ni en la obra de Xavier Martos. Él mismo es un torbellino de franqueza y creatividad; tiene, como sus esculturas, la capacidad de envolverte hasta dejarte perfectamente seducido, atrapado en la magia de su mente y de sus manos. Sus creaciones no son más que la prolongación de una forma de vida en la que no se distingue muy bien dónde termina el hombre y dónde empieza el artista. Cuando observas detalladamente su obra encuentras reminiscencias de las muchas horas de vida que su autor lleva encima. Consagrarse en el mundo del arte es, muchas veces, cuestión de buenos padrinazos y grandes oportunidades. Xavier nunca las ha despreciado pero sí ha tendido claro que no debían condicionarle en su libertad. Sin embargo, lo que nadie podrá reprocharle nunca es la enorme sinceridad con la que hace sus cosas. Las musas le son propicias sólo a aquellos que se enfrentan con ganas a los materiales. Algo de eso le ha ocurrido a Xavier: ha tenido más prisa por vivir que por acumular esculturas y cuando se ha puesto por la labor, la inspiración se ha cebado con él y ahora le faltará tiempo para dejarnos todo lo que es capaz de hacer. Desde su particular y privilegiado paraíso, en lo más recóndito y abrupto de Premià de Dalt, rodeado de pinos y mañanas de bruma, Xavier se ha puesto manos a la obra. Es difícil encontrar tanta sinceridad en el proceloso y difícil mundo del arte. Se puede confiar en él porque lo que hace y lo que dice llevan el corazón por delante. Es lo que es porque le sale de lo más hondo de sus tripas, sin contemplaciones.

Luis B. Alvarez

Reculls d'altre temps

Moment d'intimitat

Perquè sento i em sento del tot, dins l'infinita harmonia de mes circumstàncies.

Perquè els cops d'emoció em donen els estímuls necessaris, que fan batre la màquina de viure.

Perquè la retenció d'un instant ansiat em fa victoriós.

Perquè viure'l, m'ensenya a viure.

Perquè l'introvertida energia humana és tan perfectament imperfecte que et deixa néixer, morint.

Perquè he nascut haig de viure i aprendre a morir.

I, perquè crec en l'infinit amor de l'equilibri amb llibertat.

Vull ésser i no ésser, i viure i morir en son resultat.

Motius

L'olor em diu que visc.
L'il·lusió dels colors em sensibilitza.
L'emmarcat em torna m'emociona.

El que he après em parla,
Tot això sento
I sovint em pregunto, si l'home és sentit
dins la soletat tant plena que l'envolta.

Xavier Martos, 1982

Esperit marcat per la genètica dels seus orígens mediterranis. Iber, andalús, "castellano viejo", italià, d'ascendència basca.

Formació lliberal europeïsta, en una Espanya totalitària. El Liceu Francès descobreix a en Xavier Martos tot un món universal, un univers de móns. Aquest és l'origen d'un despertar a la sensibilitat més profunda des de la seva infantesa. La llibertat que no existeix en el seu país, en la seva ciutat, en el seu entorn, el portarà a lluitar per ella dedicant-hi temps i esforços.

Fixa el seu primer estudi a Peratallada. Dins un camió frigorífic que ell mateix transforma. Allà no el coneixen per cap altre nom que no sigui "En Xevi, l'escultor".

Un èxit que salvaguarda la seva fortuna, no en els grans titulars de la premsa benpensant de l'època, sinó en el cor de la gent que el coneix.

La contemplació, la tranquil·litat, fan brollar en ell la fortuna de l'amor de tot el que és propi de l'ésser humà...

Amistat.

Els treballs marquen el camí de la que serà la seva vocació final, la "llibertat creativa"... un ofici assolit amb la paciència del que sap esperar.

Nascut el 5 d'agost de 1946, optimista tenaç, lluitador infatigable, enemic dels tòpics, el seu camí vers la senda del futur ve marcada pels estigmes de la terra i el foc. Sempre amb l'incert demà sobre les seves esquenes però amb gran voluntat, fixa la seva obra artística dins l'humanisme universal.

Integrador de races i conceptes, idees i matèries, Xavier Martos aconsegueix en tot el seu univers còsmic implantar-hi ordre.

En Xavier Martos es un ésser humà

Luchador

hombre alfa

De cop i volta

- Propietat ?

- Una quimera. Per dir alguna cosa... diguem que hauríem de tenir el que fem servir i podem cuidar, deixant-ho igual que ho trobarem. Engreixar-se per tenir greix de més és comprovat que sols duu malalties. Hauríem, en certa manera, posar-nos a règim.

- Família ?

- Ho és tot. Entenem la família com a un grup d'éssers humans depenent uns dels altres per voluntat pròpia. En el meu cas amb una dona i fills, millor.

- Diners ?

- No fa pas massa temps que compto amb ells, que m'hi han fet adicte sense voler-ho. No trobo lògic servir-se'n per sempre. Creen un poder massa artificial. Per tant, contra natura, amb tots els aldarulls corresponents. Per cert, és molt significatiu que els més llestos i rics els canviïn en grans quantitats per objectes d'art.

- Futur ?

- No sóc futurista. En tot cas, optimista. Per tant, esperem que, malgrat tot, l'humanisme s'imposarà.

- Racisme ?

- Racisme mental és inevitable. L'altre és un invent que afavoreix algú.

- Els sabís ?

- Molt necessaris. Però sense el títol d'éssers humans els voldria a l'atur. L'humanisme, com a base per a tot.

- I què és per a tu l'humanisme?

- Déu del cell és pot dir de moltes maneres. Tots els filòsofs ho han escrit. Però per dir la meua, direm, que és aquell picor d'orelles que et queda després de fer una bona digestió física o mental tenint en compte que l'excrement resultant no molesti ningú i serveixi per donar bones "tomates".

- Amistat ?

- És com l'amor, mancant-li l'olor

- La mort ?

- No sé. Penso que és el pas a una altra cosa; en tot cas, com no en tinc experiència ens llevarem de bon matí i així, abans de dinar, sabrem quelcom més.

- Ets seriós ?

- La serietat no té res a veure amb tenir cara de autodefensa o com a resultat de complexes o un mal físic que provoca mal humor. Més aviat vol dir *responsabilitat* i així no està renyit amb la frescor, el bon humor, l'optimisme, la senzillesa... en poques paraules, ésser alegre.

Han dit d'ell...

"Le interesa hoy por hoy el ser humano, rompe con su imagen para acercarse a cualquiera, vive en una casita de Premià de Dalt, la gente le conoce, los niños le quieren, la casa está abierta, sus puertas no las cierra, todo ebulle. Sólo hay una constante, la libertad. Muchos renunciamos a ella, algunos es lo único que "conservan".

CARME ALFONSO
Tele/expres (1982)

Escultura homenatge a l'Oriol Martorell

L'Oriol Martorell, pedagog, músic i historiador va realitzar una tasca important en el món del Cant Coral. Martorell va ser el fundador de la Coral Sant Jordi.

INAUGURACIÓ

De la plaça Oriol Martorell i dedicatòria dels nous carrers passatge Domènech i Muntaner, Maria Aurèlia Capmany, Salvador Espriu i el carrer de Joan Vilanó.

**Diumenge 6 d'abril de 2003
A les 12h del migdia**

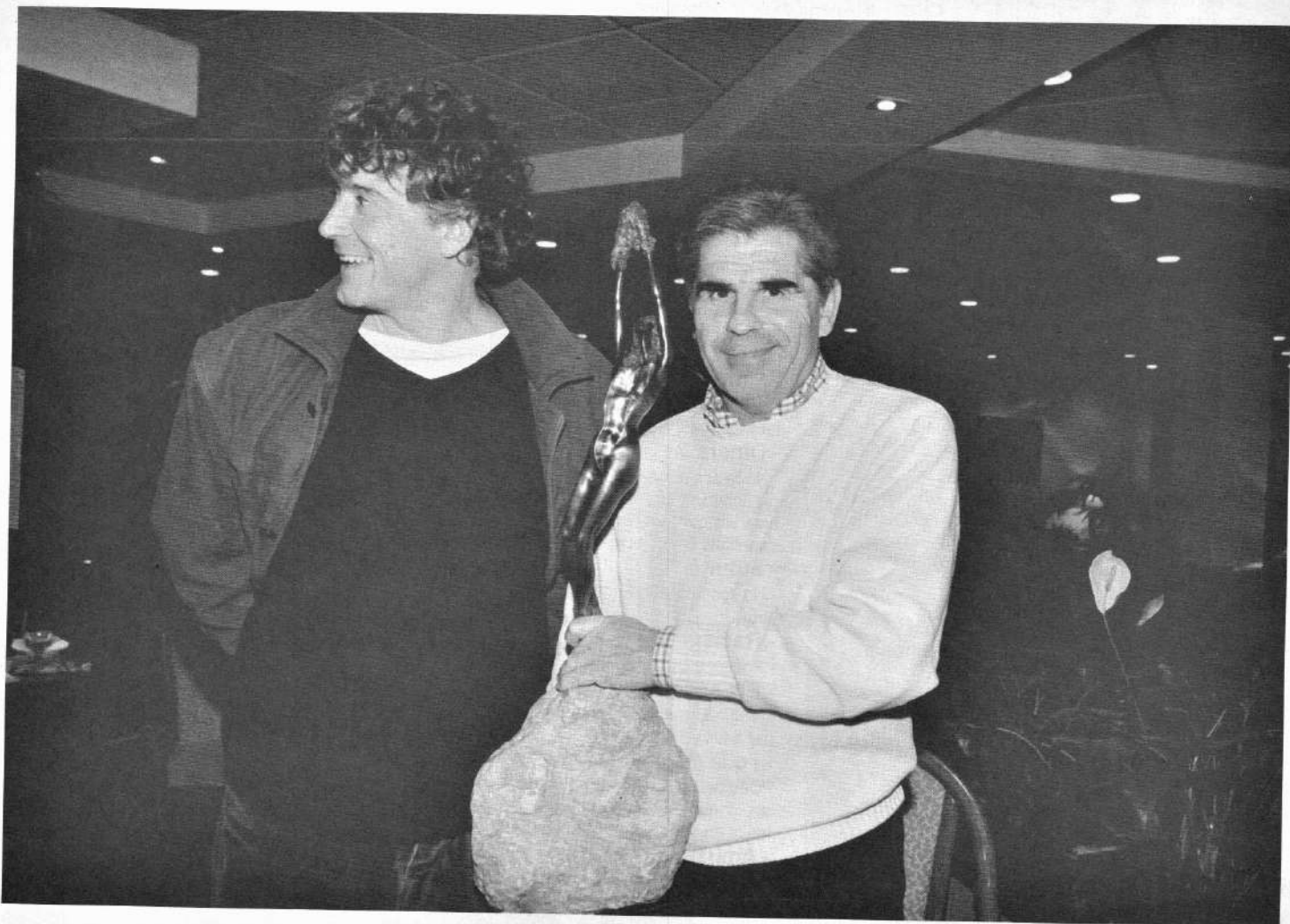
Acte protocolari i inauguració festiva de la plaça amb cercaviles, homenatge coral i més sorpreses.

Us hi esperem!

La nova plaça d'Oriol Martorell es troba al carrer Enric Granados entre el carrer de la Plaça i la Riera.

Procés de creació. L'escultor premianenc Xavier Martos mentre treballava en l'escultura del músic i director de la Coral Sant Jordi, l'Oriol Martorell, que presidirà la zona verda amb el mateix nom que s'ha fet al carrer Enric Granados entre el carrer de la Plaça i la Riera.

Xavier Martos amb Pedro Ruiz que va dir d'ell i la seva obra: "No només fa molt bé allò que pensa sinó que pensa molt bé allò que fa".

Abril de 2003